

Při psaní diplomové práce pro mě byl největší problém nedostatek kvalitní, podrobné a snadno dostupné literatury. S výjimkou pár učebnic, z nichž se ani jedna nevěnovala výlučně problematice paralelních dovozů a vyčerpání práv k ochranné známce, jsem byla nucena pracovat výlučně se zněním platných právních předpisů a judikaturou. Také internet byl občas dobrým zdrojem krátkých článků v rámci dílčích témat problematiky paralelních dovozů. Přesto musím říct, že si neumím představit, že bych tuto diplomovou práci měla zpracovávat bez praktických zkušeností. Díky dvěma letům intenzivní práce v oboru jsem věděla, kde hledat, čemu nevěřit apod.

Dle zadání práce jsem se také snažila uvádět pouze teoretické minimum a zaměřit se především na praktické problémy. Proto je první část diplomové práce (Známkové právo) pojata spíše jako základní výklad o pramenech práva a jakési vodítko pro další studium a nedělá si ambice na pojednání o všech aspektech známkového práva. Pokusila jsem se zdůraznit ty známkoprávní markanty, které jsou nezbytné pro pochopení problematiky paralelních dovozů.

Co se týče druhé části diplomové práce – paralelních dovozů, snažila jsem se najít (nové) možnosti řešení tohoto problému. Proto jsem se velmi rozsáhle zabývala judikaturou nejen evropského soudního dvora, ale i národních soudů nejrůznějších států světa.

V průběhu tohoto hledání jsem se dostala do fáze, kdy jsem byla přesvědčena, že proti paralelním dovozům v České republice nelze dělat vůbec nic. Naštěstí jsem ale tuto fázi překonala. Přestože jsem stále značně pesimistická, co se vymáhání práv v této oblasti týká, nevidím tuto situaci jako beznadějnou. Podle mě chce vše pouze trpělivost a neúprosné vzdělávání a přesvědčování českých soudů. Nelze si dělat naděje, že paralelní dovozy zmizí z povrchu zemského. Můžeme jen doufat, že proti nim bude možno bojovat lépe než dosud a to bez ohledu na to, jakého zboží se týkají a zda toto zboží bylo po uvedení na trh změněno či nikoliv.